

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 kwietnia 2015 r. powód T. M. wniósł o obniżenie bądź uchylenie obowiązku alimentacyjnego w kwocie 1.000 zł miesięcznie płatnych przez powoda na rzecz pozwanego F. M., orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 193/10. Następnie powód sprecyzował swoje stanowisko, w ten sposób, że wniósł o stwierdzenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanego z dniem 1 września 2011 r. ewentualnie o obniżenie alimentów z kwoty 1.000 zł do kwoty 300 zł z dniem 1 kwietnia 2014 r.

Pozwany wyraził zgodę na obniżenie alimentów do kwoty 600 zł na okres urlopu dziekańskiego tj. od 1 października 2015 r. do dnia 1 października 2016 r. w pozostałym zakresie, pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Strony podtrzymały swoje stanowisko do końca postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 193/10 alimenty od T. M. na rzecz jego syna F. M., zostały podwyższone z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie.

Powód T. M., ma 50 lat, posiada wykształcenie średnie – techniczne o profilu mechanik samochodowy, obecnie pozostaje bez pracy, jest rozwodnikiem, posiada jedno dziecko. Od sierpnia 2015 r. do stycznia 2016 r. pracował zarobkowo w Wielkiej Brytanii, skąd wrócił z uwagi na problemy zdrowotne. Na czas ostatniego wyrokowania prowadził działalność gospodarczą w zakresie produkcji wyrobów ze skóry, z prowadzenia której osiągał dochód w wysokości ok. 4.000 zł miesięcznie. Działalność gospodarczą zlikwidował w 2014 roku z uwagi na generowane straty. Obecnie zamieszkuje wraz z rodzicami, partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania w kwocie ok 500 zł miesięcznie. Na datę poprzedniego wyrokowania zamieszkiwał w wynajmowanym za kwotę 650 zł mieszkaniu w B.. Powód posiada zadłużenie w kwocie 2.000 zł z tytułu nieopłaconych faktur związanych z działalnością gospodarczą. Nie posiada majątku. Jak wyliczył, miesięczny koszt jego utrzymania wynosi ok. 1.900 zł, na co składają się następujące kwoty: 500 zł, tytułem kosztów wyżywienia, ok. 100 zł tytułem opłat za rachunek telefoniczny, 250 zł tytułem kosztów odzieży, 120 zł tytułem kosztów odzieży, 50 zł tytułem kosztów spędzania czasu wolnego, 600 zł tytułem kosztów spłaty zobowiązań, 300 zł tytułem kosztów wypadkowych. Powód nie posiada żadnego majątku. W jego ocenie pozwany może samodzielnie się utrzymywać.

Pozwany F. M. ma 24 lata, jest studentem 4 roku prawa na prywatnej uczelni. Obecnie od 1 października 2015 r. przebywa na urlopie dziekańskim. Wyjaśnił, że wziął urlop na uczelni aby wspomóc matkę w działalności gospodarczej. Inicjatywa nie doszła jednak do skutku, w chwili obecnej pozwany pozostaje bez zatrudnienia. Utrzymuje się z alimentów zasądzonych od ojca, w pozostałym zakresie jest utrzymywany przez matkę. Po zakończeniu urlopu dziekańskiego planuje powrót na studia. Pozwany wskazał, iż miesięczny koszt jego utrzymania wynosi 5.000 zł, na co składają się m.in. następujące sumy: 700 zł tytułem kosztów wyżywienia, 500 zł tytułem kosztów odzieży, 1.000 zł tytułem kosztów wakacji. Pozwany nie posiada majątku, nie ma również długów ani zobowiązań. F. M. zamieszkuje wraz z matką w należącym do niej domu, mieszkał tam również w czasie ostatniego wyrokowania. Na datę ostatniego wyrokowania w sprawie alimentów pozwany kończył liceum.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dołączonych dokumentów, a nadto wyjaśnień obu stron, które Sąd niemal w pełni uznał za wiarygodne, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom pozwanego w zakresie dotyczącym kosztów jego utrzymania.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia stron postępowania oraz dokumentacja są wiarygodne, jako w przeważającej mierze spójne ze sobą zasługują na wiarę. Przedstawione dowody logicznie łączą się w spójną całość, wzajemnie się nie wykluczają.

Sąd zważył, co następuje:

Jak wynika z treści art. 138 kro „w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego”. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne pogorszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Ponadto należy pamiętać, że zgodnie z dyspozycją art. 133 kro „rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (-).” Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami. Zaspokojenie przez rodziców potrzeb dzieci powinno – w razie konieczności – nastąpić nawet kosztem substancji ich majątku. W myśl orzecznictwa Sądu Najwyższego rodzice nie mogą uchylić się od całości lub części obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet bardzo skromnymi dochodami, nawet kosztem substancji ich majątku. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, powinna bowiem w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. Z powyższego wynika, iż obowiązek alimentacyjny rodzica względem dziecka istnieje, tak długo jak uprawniony nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się. Sąd podziela stanowisko Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim wyrażone w postanowieniu z dnia 12 maja 2014 r. zgodnie z którym obowiązek alimentacyjny rodziców względem ich dzieci nie jest ograniczony terminem, a osiągnięcie przez dziecko określonego wieku nie stanowi przesłanki jego uchylenia. Nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego wykształcenia. Zależy on jedynie od tego, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Jeżeli chodzi o dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy pod uwagę to, czy dokładają starań w celu uzyskania możności samodzielnego utrzymania się, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. (por. postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie o sygn. akt II CA 224/14).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszego postępowania należy podnieść, iż w ocenie Sądu pozwany nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, w związku z czym powództwo w zakresie dotyczącym ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego należało oddalić. Sąd miał na uwadze głównie fakt, iż pozwany dokłada ciągłych starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. F. M., rozpoczął studia zaraz po zakończeniu edukacji w szkole średniej, następnie kontynuował je z pozytywnym skutkiem, aż do października zeszłego roku, kiedy to wziął urlop dziekański z uwagi na próbę otworzenia działalności gospodarczej. Jak wyjaśnił, iż od października wznawia studia. Zważając na powyższe Sąd uznał, iż zasadnym będzie utrzymanie alimentów przynajmniej do czasu ukończenia przez pozwanego studiów.

Jak już wyżej przytoczono art.138 kro wskazuje, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Godzi się mieć na uwadze, że w myśl postanowienia Sądu Najwyższego powództwo o zmianę kwoty należnych uprawnionemu alimentów przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.o). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r.).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, iż przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne pogorszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. W przedmiotowej sprawie zadaniem Sądu było ustalenie czy od czasu ostatniego wyrokowania do chwili obecnej nastąpiła istotna zmiana okoliczności uprawniająca do obniżenia alimentów na rzecz pozwanego. Innymi słowy, do Sądu należało ustalenie, wysokości alimentów, które powód winien płacić na rzecz pozwanego oraz zestawienie ich z alimentami zasądzonymi wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 6 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt III RC 193/10. Zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Odnosząc się do pierwszego kryterium należy uznać, iż usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia. Sąd uznał, iż koszt utrzymania wskazany przez pozwanego, jest znacząco zawyżony. Pozwany winien udowodnić, iż koszt jego utrzymania wynosi 5.000 zł miesięcznie. Należy przy tym mieć na uwadze, że w związku z przebywaniem na urlopie dziekańskim, F. M. nie opłaca chesnego za szkołę, a jak podaje na wyżywienie, odzież oraz środki czystości wydaje łącznie kwotę 1.300 zł miesięcznie, na rozrywkę i wyjazdy 1.000 zł miesięcznie. Wątpliwości Sądu zatem kwestia, na co pozwany przeznacza pozostałą część wskazanego przed Sądem miesięcznego utrzymania.

W zakresie dotyczącym możliwości zarobkowych powoda godzi się podnieść, iż Sąd dał wiarę powodowi w zakresie dotyczącym jego problemów ze znalezieniem pracy, a nadto miał na uwadze starania powoda czynione w tym zakresie. Jednakże, należy podkreślić, iż powód jest osobą stosunkowo młodą, mogącą pracować zarobkowo, przez pewien okres pracował za granicą, co wskazuje, że jest również osobą zaradną. Zatem, Sąd uznał, iż roszczenie o obniżenie obowiązku alimentacyjnego od dnia 1 kwietnia 2014 roku jest zbyt daleko idące. Sąd przyjął, iż dopiero wraz z pójściem pozwanego na urlop dziekański nastąpiła wskazana w art. 138 zmiana stosunków uzasadniająca zmianę postanowienia.

Reasumując powyższe Sąd uznał, iż należy obniżyć alimenty do kwoty po 300 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 października 2015 r. W okresie urlopu dziekańskiego pozwany może i powinien podjąć prace zarobkowe w celu swojego utrzymania przynajmniej w większym zakresie. W pozostałym zakresie obowiązek łożenia na syna nadal spoczywa na jego rodzicach w tym na pozwanym zgodnie z jego możliwościami finansowymi.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc przyjmując, iż z uwagi na sytuację życiową pozwanego zasądzenie od niego kosztów życiowych byłoby niecelowe.

Zważając na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 138 kro, oraz art. 102 kpc